

Een dagje mee met de bus door Erik Leensen 1/2

Zo, jij wou een dagje meerijden met de bus van de Meander?. De groentenpakketten bezorgen? Dat kan. Loop maar even mee naar de Deel. Kijk hier staan de groentenpakketten op twee schragen en een ladder. Dat zijn de pakketten die hier ter plekke op de boerderij worden opgehaald. Die twee stapels die niet op de ladder staan, die moeten met ons mee. Zie, op de kaartjes die in het zijkant van het krat staan, behalve de naam en de inhoud van het pakket ook cryptische codes als "Aventurijn", Eerbeek Femke" en "Eerbeek Anja". Zo kunnen we uit elkaar houden waar de pakketten naar toe moeten. Gelukkig is Carlijn vanmorgen al vroeg met kinderen naar school gegaan. Dan brengt ze gelijk de pakketten weg die bestemd zijn voor de distributiepunten in Zutphen aan de Deventerweg en aan het Zwanevlot. Daar hoeven we ons vandaag dus geen zorgen om te maken. Ook heeft ze ook het boeket bloemen meegenomen voor het Zwanevlot, dat is nog wel eens een keer blijven staan.

Goed, dan mogen deze twee stapels in de bus. FILO mäszig- dus First in Last out. Wat het laatst afgeleverd moet worden achterin de laadruimte van de bus en dus als eerste ingepakt. Wat er als eerste afgeleverd moet worden, vlak bij de deuren, er als laatste in, zodat je er meteen bij kunt. "Oh, wat zeg je Henk, moet er nog een bestelling naar Bosoord en naar Familie Bron?".

Tja, dan moeten we wachten. "Oh, een deel van de bestelling is er nog niet, 4 flessen acidophyllis- een soort yoghurt- en die komen mee met de bus van "de Vijfsprong"". En die zouden wanneer komen? Om negen uur?. Nou dat gaat ze niet lukken, want het is al half tien... OK, maar we hebben al vast wel de factuur voor Hotel Bosoord in Loenen. Denk om het fust, Watte, fust wat is dat? Vakjargon. Fust ken je vast wel als in: een fust bier. Maar hier wordt met fust eigenlijk statiegeld bedoeld. Op elke krat zit statiegeld. Als je de kratten uitlevert moeten de kratten verrekend worden op de factuur. De lege kratten, sorry, sorry, het lege fust halen we op en dat komt op de volgende rekening. Daar wordt het in mindering gebracht op het eindbedrag. Zo klopt het boekhoudkundig allemaal weer.

Hè He, ze zijn d'r. Nou laten we die flessen maar in het passagierskompartment leggen dan vergeten we ze niet. Nu, dan kunnen we. Zal ook tijd worden. Oh, we staan ingeparkeerd. "De mobiele keuken" uit Zutphen moet ook laden en lossen. Zo, he he eindelijk. Half elf al. Stap in, dan gids ik Femke effe de Zutphensestraat op. Pff, het lijkt wel of autorijden gratis is vijf minuten om alleen maar de weg op te komen. Hoppa langs Buiten de Veste en op naar Eerbeek. Rustig aan bij de hobbels in de stationsweg. De Brugaboutter, hopelijk hebben we groen

Een dagje mee in de bus door Erik Leensen 2/2

Een keer tijdens de vakantie reden de kinderen mee. Zou leuk zijn dachten ze, de kinderen. Nou toen waren ze hier al achter dat het niet leuk was: "Mama, mama, we vervelen ons". "Dit is saahaai". En wat doe je dan als kind? Juist ja, dan klim je uit de gordel. Dus toen maar hopen op rood licht, want dan kon ik over de stoel klimmen om de ze weer in de gordels vast te klikken. Zo gezegd, zo gedaan. Maar daar hebben we vandaag geen last van. Door de drukke winkelstraat van Eerbeek, altijd lastig, over het museumspoorlijntje, eerst naar Femke d'r huis en dan naar Anja's huis. Het eerste adres kunnen we zonder het steekwagentje wel af, bij Anja hebben we het wel nodig. Let op de hobbels en op de fietsers die over dit fietspad komen en voorrang hebben.

Zo, de kanaaldijk weer op. Kijk daar zit een ooievaar op het nest. Mooi hè? O da'minder mooi, een grote rooie trekker met een wagen met zand er achter. Hop, in zijn drie en er snel langs. Nou ja snel, de bus heeft het acceleratievermogen van een zwangere walvis, blij dat we de ruimte hadden. Dahaag trekkertje....

Nee hè, daar heb je zijn broer. Weer een grote rode trekker met zand en dit keer komen we er niet langs. Pff, eindelijk dan de afslag Loenen. Hier is Aventurijn. Lekker hobbelig hier, het schoolplein, dus goed oppassen met de steekwagen. We willen niet dat de kratjes omvallen, nietwaar?

De deur wordt opengehouden door een fles fleurig gekleurd zand, die het dichtgaan vertraagd. Zet ze hier maar neer naast de tafelfoetbaltafel. Vergeet de lege kratjes niet. Goed zo, dat was dat en dan zijn we ook al bij Bosoord, even over het fietspad, anders gaat het niet en daar zijn we dan. De leveranciers ingang. Kijk de baas, le chef, komt ons al tegemoet. Door de keuken naar de koelcel met de spullen. Dat ruikt goed he, al dat lekkers in de keuken en het ziet er nog beter uit nietwaar?

Goed, het fust mee en op naar de Woeste Hoeve. Mooie weg, zo door de bossen. Uitkijken misschien zie je nog een wild zwijn. Nee hè, weer zo'n trekker, zonder zand dit keer maar wel traag. Ha, gelukkig laat hij ons er langs. Kijk, hier moeten we zijn vlak bij het restaurant. Nee, je hoeft niet bang te zijn voor de hond. Een aai over zijn bol en dan is meneer tevreden. Zie je wel. Kwispel, Kwispel.

Zo en nu op naar de koffie, nou Half elf halen we niet meer, half twaalf wordt het eerder. Hopelijk laten ze wat voor ons over. Terug langs Aventurijn en langs het kanaal. Hé wat is dit? Oh nee hè, die flessen Acido-nog wat Grrr omdraaien en weer terug naar Bosoord. Ga niet naar de koffie en ontvang geen koekje!

Ja hier zijn ze dan chef, we waren ze vergeten uit te laden en we waren al bijna terug in Brummen toen we erachter kwamen.

Nou ja, beter zo dan we er pas in Brummen achterkomen. Zul je ook altijd net zien. "Laten we ze maar hier neer leggen dan vergeten we ze niet, zeiden we nog. Juist ja!". "Ok, on the road again, en, zoals ik al zei, het kanaal Nu duurt het niet lang meer. Aargh!!!, Nee hè. Daar is ie weer. Vriend, grote vriend, grote rode tractorvriend! Weer die trekker. Nu zonder zand en de andere kant op, maar nog net zo traag als net. Inhalen?. Nee, dat lukt niet met al dat verkeer. Blijf er maar achter, net zo veilig. We kunnen bij Hall wel binnendoor, via het Leusveld. Hè, hè, mooie route, maar wel kruipdoor-sluipdoor, alweer in de ankers en remmen om een tegenligger te laten passeren. Goed dan, het spoor over langs de bijenkasten van de imkervereniging, links af en dan weer rechts, de rotonde driekwart rond en... Home sweet Home, de Meander !! Eindelijk terug...!Twaalf uur en ja de koffie is op. Ze dachten dat we niet meer op de koffie kwamen. Zetten we wel nieuwe. Wat zeg je, of het altijd zo gaat? Nee hoor, meestal gaat het van een leien dakje, ben je binnen een uurtje terug. Maar als ik dat zou wil opschrijven, dan heb je een oersaai verhaal van drie regels dat niemand wil lezen. Kijk maar :

Veni, Deliveri, Retouri-
in krom kreupel potjes Latijn,
We kwamen, we leverden we kwamen terug.

